

Τι διδάσκουν οι Γραφές για τον πόλεμο

Τι διδάσκουν οι Γραφές για τον πόλεμο

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Βρισκόμαστε πλέον βαθιά μέσα στον εικοστό πρώτο αιώνα. Οι συνθήκες στον κόσμο επιδεινώνονται ραγδαία. Οι άνθρωποι στους οποίους εμπιστευόμασταν, τα πράγματα που γνωρίσαμε και απολαύσαμε, και τα οποία μάλιστα θεωρούσαμε δεδομένα, εξαφανίζονται. Πολλοί στον κόσμο σήμερα ζουν σε μια διαρκή κατάσταση φόβου. Βλέπουμε από πρώτο χέρι ότι οι παγκόσμιες εντάσεις έχουν φτάσει σε ιστορικά υψηλά επίπεδα. Συγκρούσεις, πόλεμοι και τρομοκρατικές ενέργειες γεμίζουν πλέον τα πρωτοσέλιδα και τις ειδήσεις. Ο κόσμος έχει παρασυρθεί σε μια φρενίτιδα, η οποία έχει οδηγήσει πολλούς να φοβούνται για την ίδια τους την ύπαρξη. Ταυτόχρονα, έχει αναδυθεί ένα ανανεωμένο αίσθημα πατριωτισμού στη χώρα μας και σε άλλα μέρη του κόσμου. Λόγω αυτών των συνθηκών, χώρες και λαοί έχουν ενωθεί για να σχηματίσουν νέες συμμαχίες που κάποτε θεωρούνταν αδιανόητες. Μια μάχη μεταξύ των υποτιθέμενων δυνάμεων του καλού και του κακού βρίσκεται σε εξέλιξη. Έχει εκδοθεί κάλεσμα στα όπλα, το οποίο έχει οδηγήσει σε ανταπόδοση βίας με βία. Έχει ασκηθεί μεγάλη πίεση στα άτομα να «συμμετάσχουν στον αγώνα» με κάθε κόστος.

Η ανθρωπότητα γενικά δεν αναζητά βοήθεια από τον Θεό, αλλά βασίζεται στις δικές της μεθόδους για να φέρει ειρήνη στον κόσμο. Σε αυτό το πλαίσιο, το παιδί του Θεού βρίσκεται αντιμέτωπο με πολλές σημαντικές αποφάσεις. Τι διδάσκουν οι Γραφές σχετικά με τη βία, τον πόλεμο και τη δολοφονία; Πώς μπορούν οι Γραφές να χρησιμοποιηθούν ως βάση για να είναι κανείς θρησκευτικός αντιρρησίας συνειδησης που αντιτίθεται στον πόλεμο σε οποιαδήποτε μορφή; Ελπίζουμε ότι αυτό το φυλλάδιο θα βοηθήσει τον αναγνώστη με τις απαντήσεις σε αυτά τα σημαντικά ερωτήματα.

Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Ο Θεός περιγράφεται συχνά στη Βίβλο με πολεμικούς όρους – η «οργή του Θεού» και η «θυμός του Θεού» – όπως αναφέρεται στο Αριθμοί 11:10,23. Ο Ουράνιος Πατέρας είναι τόσο αντίθετος σε ό,τι είναι ακάθατο, ώστε αυτό πρέπει να καταστραφεί αργά ή γρήγορα. Είναι σαν «φωτιά που κατακαίει», διότι «είναι φοβερό πράγμα να πέσει κανείς στα χέρια του ζωντανού Θεού». (Δευτερονόμιο 4:24; Εβραίους 10:31). «Η εκδίκηση είναι δική Μου, και η ανταπόδοση.» (Δευτερονόμιο 32:35). Οι Γραφές μας λένε επίσης ότι δεν μπορεί να ανεχθεί την αμαρτία: «Τα μάτια Σου είναι πολύ αγνά για να βλέπουν το κακό· δεν μπορείς να ανεχθείς την αδικία.» (Αβακούμ 1:13). Ο Κύριος θα κρίνει τον λαό Του και θα δοκιμάσει όσους πράττουν το κακό στα μάτια Του, διότι είναι «Θεός ζηλότυπος» και «άνδρας πολέμου», ο οποίος σηκώνεται για να

κρίνει τα έθνη σύμφωνα με τον καθορισμένο χρόνο Του. - Έξοδος 20:5; 15:3

Το έχει κάνει αυτό στις προηγούμενες σχέσεις Του με τον κόσμο της ανθρωπότητας και θα εκτελέσει τα σχέδια και τους σκοπούς Του μέχρι το καθορισμένο τέλος τους στο μέλλον. Θέλει όλη την αγάπη, την εμπιστοσύνη και την πίστη μας. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό είναι για το καλό μας και δεν αποτελεί εγωισμό εκ μέρους Του. Ταυτόχρονα, η ζήλια του Θεού είναι δίκαιη και είναι βέβαιο ότι θα φέρει στον αμαρτωλό μια δίκαιη τιμωρία. Ο πεσμένος άνθρωπος βλέπει τον Θεό με πικρία, δυσαρέσκεια και εγωισμό, που προέρχονται από την καταδίκη της αμαρτίας του Αδάμ.

Οι πολεμιστές του Ισραήλ

Καθώς ξεκινάμε τη συζήτησή μας για τις πράξεις του Θεού απέναντι στον λαό του Ισραήλ, βλέπουμε ότι τους δόθηκε εντολή να καταμετρηθούν ανά στρατιωτικές μονάδες. «Ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή στη Σκηνή του Μαρτυρίου, στην έρημο του Σινά, την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα του δεύτερου έτους από την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο. Είπε: «Κάνε απογραφή ολόκληρης της ισραηλιτικής κοινότητας ανά φυλές και οικογένειες, καταγράφοντας κάθε άνδρα με το όνομά του, έναν προς έναν. Εσύ και ο Ααρών πρέπει να καταμετρήσετε, σύμφωνα με τις διαιρέσεις τους, όλους τους άνδρες του Ισραήλ που είναι είκοσι ετών και άνω και είναι ικανοί να υπηρετήσουν στο στρατό.» - Αριθμοί 1:1-3

Οι Ισραηλίτες συχνά καθοδηγούνταν από πολεμιστές στις μάχες τους για να κατακτήσουν τη γη της επαγγελίας. Ο Ιησούς, ο «αρχηγός του στρατού» (Ιησούς 5:14), έλαβε οδηγίες από έναν άγγελο για το πώς να καταστρέψει την Ιεριχώ. Με το σάλπισμα των σαλπίνγων και τη θεϊκή παρέμβαση, τα τείχη της πόλης «έπεσαν επίπεδα» και «καταστράφηκαν ολοσχερώς». (Ιησούς του Ναυή 6:1-21). Δείτε επίσης τις εμπειρίες του Σαμψών. Σύμφωνα με τον Νόμο, ο Σαμψών θεωρήθηκε πολύ πιστός υπηρέτης του Θεού. Η πίστη του συνίστατο στην αφοσίωσή του στις θεϊκές απαιτήσεις, στον σκοπό του Θεού και στον Ισραήλ, τον λαό της διαθήκης του Θεού. Οι Ισραηλίτες, αντί να συνεργαστούν με τον Σαμψών και να διεκδικήσουν τη θεϊκή κατοχή της γης της Παλαιστίνης και την ανατροπή όλων των αντιπάλων, απέτυχαν να το πράξουν. Φοβόντουσαν τους Φιλισταίους και είχαν ελάχιστη πίστη στον Θεό.

Ο Θεός δίδαξε τον λαό Του πώς να πολεμά. Ο Δαβίδ μας λέει: «Ευλογημένος ο Κύριος, η Πέτρα μου, που εκπαιδεύει τα χέρια μου για τον πόλεμο και τα δάχτυλά μου για τη μάχη. Η αγάπη μου και το οχυρό μου, ο ψηλός πύργος μου και ο σωτήρας μου, η ασπίδα μου και Αυτός στον οποίο καταφεύγω, που υποτάσσει τον λαό μου κάτω από μένα.» Ψαλμός 144:1

Ο Ισραήλ θα έμπαινε σε πολλούς πολέμους. Ο Θεός τους δίδαξε ακόμη και πώς να πολεμούν. «Ευλογημένος ο Κύριος, η Πέτρα μου, που εκπαιδεύει τα χέρια μου για τον πόλεμο και τα δάχτυλά μου για τη μάχη». (Ψαλμός 144:1). Τους έστειλε στη μάχη. «Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Εκδικήσου τους γιους του

Ισραήλ από τους Μιδιανίτες: ... Και ο Μωυσής μίλησε στον λαό, λέγοντας: Οπλίστε μερικοί από σας για τον πόλεμο, και ας πάνε εναντίον των Μιδιανιτών, ... Στείλτε στη μάχη χίλιους άνδρες από κάθε φυλή του Ισραήλ. ... Και σκότωσαν τους βασιλιάδες των Μιδιανιτών.» Αριθμοί 31:1-8

Ο Θεός πολεμά για τον λαό Του

Ο Θεός πολεμούσε για τον λαό Του όταν τον καταδίωκε ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, και ο στρατός του με άλογα και άρματα. «Όταν ο Φαραώ πλησίασε, οι γιοι του Ισραήλ σήκωσαν τα μάτια τους, και ιδού, οι Αιγύπτιοι πορεύονταν πίσω τους· και φοβήθηκαν πολύ· και οι γιοι του Ισραήλ φώναζαν στον Κύριο. ... Και ο Μωυσής είπε στον λαό: Μην φοβάστε. Σταθείτε σταθεροί και θα δείτε τη σωτηρία που ο Κύριος θα σας φέρει σήμερα. Τους Αιγυπτίους που βλέπετε σήμερα δεν θα τους ξαναδείτε ποτέ. Ο Κύριος θα πολεμήσει για σας· εσείς πρέπει μόνο να μείνετε ακίνητοι.» (Εξοδος 14:10-14). Τα νερά της θάλασσας χωρίστηκαν με τη δύναμη του Θεού, και το στράτευμα του Ισραήλ σώθηκε.

Κάθε πράγμα έχει τον καιρό του

Μια άλλη σειρά από γραφές που πρέπει να ληφθούν υπόψη βρίσκεται στον Εκκλησιαστή 3:1,3,8: «Για όλα υπάρχει εποχή, και καιρός για κάθε σκοπό κάτω από τον ουρανό: ... Καιρός να σκοτώνεις, και καιρός να θεραπεύεις· καιρός να γκρεμίζεις, και καιρός να χτίζεις· ... Καιρός να αγαπάς, και καιρός να μισείς· καιρός πολέμου, και καιρός ειρήνης.» Πολλοί άνθρωποι έχουν

χρησιμοποιήσει αυτές τις γραφές για να δικαιώσουν τη δολοφονία και τον πόλεμο. Όταν το εξετάσουμε πιο προσεκτικά, θα δούμε ότι ο Σολομώντας γράφει λόγω των δικών του πολλών εμπειριών και παρατηρήσεων. Κάνει μια παρατήρηση από κοινωνική άποψη. Βλέπει τους ανθρώπους να εργάζονται σκληρά για να συσσωρεύσουν πλούτο και ρωτάει με σοφία: Τι κερδίζουν οι εργάτες από τον κόπο τους; Εκκλησιαστής 3:9

Ο Σολομώντας ολοκληρώνει τη συζήτησή του λέγοντας: «Φοβάσαι τον Θεό και τηρείς τις εντολές Του· διότι αυτό είναι το σύνολο του καθήκοντος του ανθρώπου. Διότι ο Θεός θα φέρει κάθε έργο σε κρίση, μαζί με κάθε μυστικό πράγμα, είτε είναι καλό, είτε είναι κακό». Εκκλησιαστής 12:13,14

Ένας Θεός Αγάπης

Θα θέσουμε τώρα ένα ερώτημα: «Αν ο Θεός είναι Θεός αγάπης, όπως μας λέει η Αγία Γραφή, πώς μπορούμε να κατανοήσουμε την εντολή Του προς τους γιους του Ισραήλ να εξοντώσουν εντελώς τους εχθρούς τους;»

Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι η εξής: Πρέπει να θυμόμαστε ότι ο λαός του Ισραήλ είναι ο λαός της διαθήκης του Θεού: «Μόνο εσάς γνώρισα από όλες τις οικογένειες της γης» (Αμώς 3:2). Τρομερές συνθήκες επικρατούσαν στη γη της επαγγελίας, την Χαναάν, όταν ο Ισραήλ ήρθε να την καταλάβει. Οι Φιλισταίοι, οι Αμορραίοι και άλλοι, που κατείχαν τη γη, ήταν πρακτικά άγριοι, καθώς ασκούσαν κάθε μορφή ειδωλολατρικής λατρείας, προσφέροντας ανθρώπινες θυσίες σε σχέση με τους ψεύτικους θεούς και τη

θρησκεία τους. Επειδή η κακία και η διαφθορά τους είχαν φτάσει σε τέτοιο σημείο, ο Θεός, με τη σοφία και τη δικαιοσύνη Του, είδε ότι θα ήταν καλύτερο να τους καταστρέψει και να εγκαταστήσει στη γη έναν λαό που, υπό τις οδηγίες Του, θα έφτανε σε υψηλό βαθμό πολιτισμού. Όταν οι Εβραίοι επρόκειτο να εισέλθουν στη γη, ο Κύριος θέσπισε ένα σύστημα νόμων μαζί τους, με τη διαβεβαίωση ότι αν ήταν ανυπάκουοι θα τιμωρούνταν. Ένας από αυτούς ήταν: «Ου φονεύσεις» (Έξοδος 20:13). Η κακία, το μίσος και ο θυμός προέρχονται από το δολοφονικό πνεύμα.

Το γεγονός ότι οι γιοι του Ισραήλ είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού διδάσκεται πολύ καθαρά στη Βίβλο. «Μόνο εσάς γνώρισα από όλες τις οικογένειες της γης». Δείτε τα λόγια από τον Ιερεμία 13:11: «Όπως μια ζώνη δένεται γύρω από τη μέση, έτσι έδεσα όλο τον λαό του Ισραήλ και όλο τον λαό του Ιούδα σε μένα, δηλώνει ο Κύριος, για να είναι λαός μου για τη δόξα, τον έπαινο και την τιμή μου». Αυτός είναι «ο Θεός όλων των οικογενειών του Ισραήλ» (Ιερεμίας 31:1). «Μέσω εμού... θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης». Γένεση 28:14

Οι γείτονες του Ισραήλ πολεμούσαν συνεχώς εναντίον του Ισραήλ και αν το Ισραήλ υπάκουε στον Θεό, Αυτός θα τους βοηθούσε. Αν δεν υπάκουαν στον Θεό, θα άφηνε τους εχθρούς τους να νικήσουν. Ο Θεός κατέστησε σαφές στο Ισραήλ μέσω των προφητών ότι η παρούσα εποχή του κακού, του μίσους, του πολέμου και της φτώχειας ήταν μια προσωρινή κατάσταση. Το σχέδιό Του αποσκοπούσε στην εξάλειψη κάθε

πολέμου, μίσους, απελπισίας και φτώχειας. Αυτό θα γινόταν όταν θα ιδρυόταν η βασιλεία Του.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ο Θεός αντιμετώπιζε τον εκλεκτό λαό Του με πολύ ειδικούς τρόπους, και υπό ειδικούς νόμους και συνθήκες. Ας θυμηθούμε την εντολή που τους έδωσε: «Ου φονεύσεις». Καθώς προχωράμε στη συζήτησή μας, θα δούμε ότι σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Κυρίου στο Νέο Διαθήκη, η ζωή πρέπει να εκτιμάται και να μην τίθεται σε κίνδυνο.

Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Καθώς μελετάμε τις διδασκαλίες του Θεού στο Νέο Διαθήκη, σύντομα θα γίνει εμφανές ότι έχει επέλθει μια αλλαγή. Ο Ουράνιος Πατέρας αντιμετωπίζει πλέον διαφορετικά το έθνος του Ισραήλ, και όλα ξεκινούν με τον αγαπημένο Του Υιό. Ο Κύριος άφησε την ουράνια κατοικία Του και γεννήθηκε ως τέλειος άνθρωπος. «Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός» (Ιωάννης 1:1). «Ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας, (και είδαμε τη δόξα του, τη δόξα του μονογενούς του Πατέρα,) γεμάτος χάρη και αλήθεια. ... Ήταν στον κόσμο, και ο κόσμος έγινε διαμέσου αυτού, και ο κόσμος δεν τον γνώρισε. Ήρθε στους δικούς του, και οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν.» (Ιωάννης 1:14,10,11). Γνωρίζουμε ότι «οι δικοί του» αναφέρεται στο έθνος του Ισραήλ. Απορρίφθηκε από αυτούς σε εκπλήρωση της γραφής: «Είναι περιφρονημένος και απορριφθείς από τους ανθρώπους, άνθρωπος πόνων». Ησαΐας 53:3

Όταν ο Πιλάτος ρώτησε τους Ιουδαίους, που είχαν συγκεντρωθεί στη δίκη του Κυρίου μας: «Τι να κάνω λοιπόν με τον Ιησούς, που ονομάζεται Χριστός;» Όλοι του είπαν: «Ας σταυρωθεί». (Ματθαίος 27:22). Όπως διαβάζουμε στο τέλος της αφήγησης, ο Πιλάτος νίωσε τα χέρια του από την υπόθεση, μη βρίσκοντας καμία αμαρτία σ' αυτόν. «Τότε απάντησε όλος ο λαός και είπε: Το αίμα του ας είναι επάνω μας και επάνω στα παιδιά μας.» Ματθαίος 27:25

Καθ' όλη τη διάρκεια του έργου του, ο Κύριος λαχταρούσε να βοηθήσει τον Ισραήλ. «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς αυτούς που σου αποστέλλονται· πόσες φορές θέλησα να συγκεντρώσω τα παιδιά σου, όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κοτόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, και δεν θέλησες! Ιδού, ο οίκος σου μένει έρημος.» (Λουκάς 13:34,35). Αυτό αποτελεί μέρος της μαρτυρίας του Ιησού. Λόγω αυτής της απόρριψης του μονογενούς Υιού του Θεού, ο Ισραήλ απέτυχε να αποκτήσει αυτό που αναζητούσε από καιρό. Είχαν επιδιώξει να αποκτήσουν συνεχείς ευλογίες και ευημερία υπό την καθοδήγηση του Θεού. «Τι λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν απέκτησε αυτό που ζητούσε· ... (Όπως είναι γραμμένο, ο Θεός τους έδωσε πνεύμα νάρκης, μάτια για να μην βλέπουν και αυτιά για να μην ακούν) μέχρι σήμερα.» Ρωμαίους 11:7,8

Παραδείγματα που μας διδάσκουν

Αναφερόμαστε και πάλι, με βάση τις Γραφές, στον σκοπό της σχέσης του Θεού με τον Ισραήλ στην Παλαιά Διαθήκη. «Αδελφοί, δεν θέλω να αγνοείτε ότι

όλοι οι πατέρες μας βρισκόταν κάτω από το σύννεφο και όλοι διέσχισαν τη θάλασσα· ... Τα πράγματα αυτά έγιναν παραδείγματα για μας, για να μην επιθυμούμε τα κακά, όπως εκείνοι τα επιθυμούσαν.» (1 Κορινθίους 10:1-6). Από αυτή την καταγραφή έχουμε αυτές τις προειδοποιήσεις, και μαζί με αυτές την ευκαιρία να μάθουμε από αυτές, ώστε να μπορούμε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό για να υπηρετήσουμε τον Θεό. Το φυσικό Ισραήλ δεν ήταν ποτέ κληρονόμοι χωρίς όρους οποιουδήποτε μέρους της υπόσχεσης που δόθηκε στον Αβραάμ - «Σε σένα θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης.» (Γένεση 12:3). Επίσης, δεν ήταν κληρονόμοι ως έθνος του πνευματικού μέρους της υπόσχεσης, το οποίο είναι το κύριο ή βασικό μέρος. Όταν ο Θεός σύναψε τη διαθήκη με τον Ισραήλ, η συμφωνία ήταν ότι αν τηρούσαν τον Νόμο, θα είχαν αιώνια ζωή. Αυτό θα τους επέτρεπε τότε να κληρονομήσουν το προνόμιο να ευλογούν όλες τις οικογένειες της γης — όλους τους λαούς.

Κληρονόμοι των υποσχέσεων του Θεού

Τα λόγια του Αποστόλου Πέτρου, «Η υπόσχεση είναι για εσάς και για τα παιδιά σας» (Πράξεις 2:39), είναι σε πλήρη αρμονία με όλες τις πράξεις του Κυρίου προς τον Ισραήλ και με τη διαθήκη Του μαζί τους ως παιδιά του δούλου Του Αβραάμ. Είχαν ακόμα αυτή την ελπίδα την εποχή του Ιησούς, όπως είπε ο Παύλος: «Αυτή είναι η υπόσχεση που οι δώδεκα φυλές μας ελπίζουν να δουν να εκπληρώνεται, καθώς υπηρετούν τον Θεό με ζήλο μέρα και νύχτα.» (Πράξεις 26:7). Όταν οι Ισραηλίτες αποδείχθηκαν ανάξιοι να γίνουν

κληρονόμοι της διαθήκης του Αβραάμ, αποκόπηκαν, και οι Εθνικοί εμβολιάστηκαν για να πάρουν τη θέση τους. Αυτοί οι Εθνικοί, τώρα ως άτομα, μπορούσαν να γίνουν μέτοχοι «της ρίζας και της παχιάς της ελιάς» (Ρωμαίους 11:17). Μόνο εκείνοι που δέχτηκαν τον Χριστό έγιναν «κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση», ως μέλη του πνευματικού σπέρματος. (Γαλάτες 3:29). Αυτό, όπως εξηγήσαμε, προήλθε από την απιστία του Ισραήλ. «Η πέτρα που απέρριψαν οι οικοδόμοι έχει τώρα γίνει ακρογωνιαίος λίθος: ... η Βασιλεία του Θεού θα αφαιρεθεί από εσάς και θα δοθεί σε ένα έθνος που θα αποφέρει τον κατάλληλο καρπό». (Ματθαίος 21:42,43). Επειδή ο Ισραήλ δεν ήταν έτοιμος να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό για την ευλογία άλλων εθνών, η τυπική δικαιοσύνη του έπαψε, και η υπόσχεση της βασιλείας έπαψε να είναι δική του. Δόθηκε «σε ένα έθνος», στον πνευματικό Ισραήλ, «ένα άγιο έθνος, έναν εκλεκτό λαό». (1 Πέτρου 2:9). Μας λέγεται ότι αυτό το έθνος είναι ξεχωριστό και διακριτό από όλα τα άλλα και έχει συγκεντρωθεί από όλους τους λαούς της γης. Αυτό το έθνος θα περιλαμβάνει δούλους και ελεύθερους, διότι αληθινά, έχει καλέσει «ένα λαό για το όνομά του». (Πράξεις 15:14). Δείτε επίσης αυτές τις γραφές που επεξηγούν περαιτέρω αυτό το σημείο. «Στο όνομά του θα εμπιστευθούν οι εθνικοί». (Ματθαίος 12:21). «Ας απομακρυνθεί από την ανομία κάθε ένας που ονομάζει το όνομα του Χριστού.» (2 Τιμόθεο 2:19). «Αν κάποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει τον σταυρό του καθημερινά και ας με ακολουθήσει.» (Λουκάς 9:23). «Διακηρύξτε τις αρετές εκείνου που σας κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως.» (1

Πέτρου 2:9). «Να είσαι πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής.» Αποκάλυψη 2:10

Απόρριψη της βίας και του πολέμου

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι αναμφίβολα το κλειδί για την αλλαγή στις διδασκαλίες που παρουσιάζονται στο Νέο Διαθήκη. Ο Ιησούς απέρριψε τις έννοιες της βίας και του πολέμου που είχαν γίνει γνωστές και αποδεκτές στον κόσμο. Μέσα από τις διδασκαλίες Του και με το παράδειγμά Του, μας έδωσε έναν τρόπο να γνωρίζουμε το θέλημα του Πατέρα. «Νέα εντολή σας δίνω, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· όπως εγώ σας αγάπησα, έτσι και εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Από αυτό θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη μεταξύ σας» (Ιωάννης 13:34,35). Αυτή είναι μια ανώτερη εντολή, ένας ανώτερος νόμος, από αυτόν που δόθηκε στους Ιουδαίους υπό τη διαθήκη του Νόμου. Βρισκόμαστε υπό νόμο στον Ιησού Χριστό. Αυτός ο νόμος στον Χριστό είναι ο νόμος της διαθήκης μας και είναι ο νόμος της αγάπης. Δίνεται από τον Αρχηγό μας σε όλους όσους έχουν εισέλθει στη σχολή του Χριστού και ελπίζουν να γίνουν μέλη της εκκλησιαστικής τάξης. Το να αγαπάμε ο ένας τον άλλον σημαίνει να αγαπάμε τους γείτονές μας, τους αδελφούς μας και τον Ουράνιο Πατέρα μας. Συνεπάγεται ακόμη και την προσφορά του χρόνου και των ταλέντων μας, θυσιάζοντας τα πάντα στην υπηρεσία του Κυρίου. «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου» (Ιωάννης 14:15). Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η αγάπη και η υπακοή είναι ευάρεστες στον Πατέρα, και πρέπει να εκδηλώνονται

όχι μόνο με δικαιοσύνη, αλλά και με αγάπη. Πρέπει να μας οδηγούν να ακολουθούμε «τον νόμο του πνεύματος της ζωής». Ρωμαίους 8:2

Ο Κύριός μας έδωσε το παράδειγμα· έδειξε μέσα από την καθημερινή του ζωή τι υπήρχε πραγματικά στην καρδιά του. Αυτή είναι η αληθινή τήρηση του νόμου, η δικαιοσύνη του νόμου για την οποία γράφει ο Παύλος στην επιστολή του προς τους Ρωμαίους. Θέλουμε να βαδίζουμε στα χνάρια του Κυρίου μας και να έχουμε το νου μας σε αρμονία με το πνεύμα του Θεού Πατέρα. Ο Θεός θέλει οι προθέσεις της καρδιάς μας να είναι σωστές και να ελέγχουμε τη σάρκα όσο το δυνατόν περισσότερο. Θέλουμε να παραδοθούμε πλήρως στη θεία βούληση, να δώσουμε τη ζωή μας στον Κύριο και να μην επιδιώκουμε τις αδυναμίες της σάρκας. Θέλουμε επίσης να είμαστε δεκτικοί στη διδασκαλία, να μαθαίνουμε από αυτόν και, με τη σειρά μας, να μαθαίνουμε περισσότερα για τον Πατέρα. «Ο Πατέρας μου με δίδαξε», λέει στο Κατά Ιωάννη 8:28. «Αν παραμείνετε στον λόγο μου, τότε είστε μαθητές μου· και θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει.» Ιωάννης 8:31,32

Η βία, λόγω της αμαρτίας, είναι ανεξέλεγκτη στον κόσμο σήμερα. Υπάρχει σε πολλές μορφές και αφορά πολλές κουλτούρες. Ο Σατανάς, ο δημιουργός της αμαρτίας, περιφέρεται στον κόσμο «ως λιοντάρι που βρυχάται, ... αναζητώντας ποιον να καταβροχθίσει» (1 Πέτρου 5:8). Είναι ο «θεός αυτού του κόσμου» και «έχει τυφλώσει τα μυαλά εκείνων που δεν πιστεύουν» (2 Κορινθίους 4:4). Λόγω αυτής της επιρροής, η βία έχει γίνει ο κανόνας. Αυτό μπορεί να εκδηλώνεται με τη

μορφή καθημερινών προβλημάτων με γείτονες, προβλημάτων στα σχολεία ή στον χώρο εργασίας, και ακόμη και σε συγκρούσεις μεταξύ εθνών. Γνωρίζουμε ότι αυτό είναι αντίθετο με τις διδασκαλίες του Κυρίου μας. Οι Γραφές δείχνουν ότι ο Κύριός μας απέρριψε τη βία και την προσωπική χρήση βίας για την επίλυση διαφορών. Στο Κατά Ματθαίον 26:51-53, ο Ιησούς επέπληξε τον Πέτρο επειδή έβγαλε το ξίφος του εναντίον ενός υπηρέτη του Αρχιερέα, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ένας από τους δύο. Ο Ιησούς γνώριζε ότι έπρεπε να συλληφθεί από αυτούς οικειοθελώς. Είπε στους μαθητές του: «Βάλε το ξίφος σου στη θήκη του».

Δεν ακούμε ποτέ ξανά για τους μαθητές να χρησιμοποιούν βία ή δύναμη στην υπηρεσία του Κυρίου. Θα μπορούσε να είχε καλέσει σε υπηρεσία «λεγεώνες αγγέλων», αλλά δεν το έκανε. Δεν ήταν πρόθυμος να χρησιμοποιήσει τη θεϊκή δύναμη για την προσωπική του άνεση. Ο Ιησούς δεν προσευχήθηκε ποτέ για να απαλλαγεί από τις δυσκολίες του, αλλά τις υπέμεινε με χαρά ως μέρος της θυσίας του. Και εμείς πρέπει να κάνουμε το ίδιο στη ζωή μας. Πρέπει να βάζουμε στην άκρη τη δική μας θέληση και να εκτελούμε το θέλημα του Θεού με κάθε κόστος. «Ας είναι μέσα σας η διάθεση που υπήρχε και στον Ιησού Χριστό». Φιλιππησίους 2:5

Νέα στάση απέναντι στους εχθρούς

Ο Κύριός μας κήρυξε επίσης σχετικά με μια νέα στάση απέναντι στους εχθρούς μας. «Σας λέω, αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε όσους σας καταριούνται,

κάνετε καλό σε όσους σας μισούν, και προσεύχεστε για όσους σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν.» (Ματθαίος 5:44). Αρχικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό είναι ένα υψηλό πρότυπο που πρέπει να ακολουθήσουμε, και θα είχαμε δίκιο. Αυτός ο τύπος αγάπης υπερβαίνει την αγάπη προς τον πλησίον. Έχει ειπωθεί ότι είναι εύκολο να αγαπάμε όσους μας αγαπούν. Αλλά για να αγαπάμε τους εχθρούς μας απαιτείται να έχουμε μεγάλη καρδιά, όπως λέει η παροιμία, και να είμαστε γενναιοδωροι προς όλους τους. Αυτό υποδηλώνει μια κατάσταση της καρδιάς, τόσο γεμάτη αγάπη ώστε ούτε καν ένας εχθρός να μην μπορεί να προκαλέσει κακές προθέσεις στην καρδιά μας. Αυτό δεν θα άφηνε χώρο για πράξεις εκδίκησης ή μίσους. Δεν σημαίνει ότι μας αρέσει το κακό ή η αδικία, ή ότι συμμετέχουμε σε αυτά. Είμαστε αντίθετοι σε όσους καταπιέζουν τους αδύναμους και τους ανίσχυρους. Η νοοτροπία του σημερινού κόσμου περιλαμβάνει το να κάνουμε κακό στους άλλους για να σώσουμε τον εαυτό μας και να εξυπηρετήσουμε εγωιστικά συμφέροντα. Πρέπει να «μισούμε το κακό και να αγαπάμε το καλό». (Αμώς 5:15). Για τους πιστούς ακόλουθους του Κυρίου, όλα αυτά είναι πολύ σημαντικά. Αυτό είναι ένα παράδειγμα της εφαρμογής της πίστης μας στην πράξη. Είναι ένας τρόπος να δείξουμε ότι «αγαπάμε» τον Κύριο με όλη μας την καρδιά. (Ματθαίος 22:37). Θυμόμαστε επίσης ότι όσοι αμαρτάνουν και πράττουν το κακό στα μάτια του Θεού θα λάβουν την ανταμοιβή τους. 1 Κορινθίους 3:8

Αρχές της Ζωής

Ο Κύριός μας Ιησούς μας δίδαξε αρχές ζωής που χαρακτηρίζονταν από πραότητα και ειρηνοποιία. «Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι: ... Μακάριοι οι πενθούντες : ... Μακάριοι οι πραείς: ... Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην: ... Μακάριοι οι ελεήμονες: ... Μακάριοι οι καθαροί τω καρδία: διότι αυτοί θέλουσιν ιδεί τον Θεόν. Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θα ονομασθούν υιοί του Θεού» (Ματθαίος 5:1-12). Ο Κύριός μας είπε αυτά τα λόγια στην Ομιλία του στο Όρος, για να διδάξει τους μαθητές Του και, κατά συνέπεια, εμάς. Πρέπει να είμαστε υποτακτικοί στο θέλημά Του και δεκτικοί στη διδασκαλία. Θέλει να ασκούμε αυτοέλεγχο, να είμαστε ευγενικοί, να μην εξοργιζόμαστε εύκολα. Θέλει να ασκούμε έλεος και πραγματική συγχώρεση για τις αγενείς πράξεις των άλλων. Δεν θα έχουμε πάντα τέλεια συμπεριφορά, αλλά θέλουμε να έχουμε τέλεια πρόθεση. Πρέπει να είμαστε ειρηνοποιοί, λάτρεις της ειρήνης, και να εκμεταλλευόμαστε τις ευκαιρίες για να βοηθάμε τους άλλους. Ο λαός του Κυρίου πρέπει να συμπάσχει με όλους και να μην συμμαχεί με κανέναν στον εμπόλεμο κόσμο.

Η αγνότητα της καρδιάς προς τον Θεό εκδηλώνεται με ειρηνικές επιθυμίες και προσπάθειες να προωθήσουμε την ειρήνη στους άλλους. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στην εποχή που ζούμε, στον σημερινό κακό κόσμο. Είναι αλήθεια ότι το σκοτάδι μισεί το φως, και οι εχθροί της δικαιοσύνης θα μισούν και θα διώκουν όσους επιθυμούν να ζήσουν μια ζωή που ευχαριστεί τον Πατέρα. Ο Κύριος αναζητά εκείνους που είναι τόσο

πιστοί στις αρχές της δικαιοσύνης, ώστε να τις εφαρμόζουν. Αυτό πρέπει να γίνεται ακόμη και προς τους εχθρούς τους, όταν διώκονται από αυτούς. «Μακάριοι είστε, όταν σας βρίζουν και σας διώκουν, και λένε κάθε είδους κακό εναντίον σας ψευδώς, για χάρη μου. Χαίρετε, ... διότι μεγάλη είναι η ανταμοιβή σας στον ουρανό.» (Ματθαίος 5:11,12). Διαβάζουμε επίσης στην 1 Πέτρου 4:16: «Αν κάποιος υποφέρει ως χριστιανός, ας μην ντρέπεται, αλλά ας δοξάζω τον Θεό». Ο Κύριός μας μας δίνει περαιτέρω διαβεβαίωση όταν μας λέει: «Στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά να έχετε καλή διάθεση· εγώ υπερνίκησα τον κόσμο». Ιωάννης 16:33

ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Πρέπει να είμαστε προσκυνητές και ξένοι στη γη. Αυτό σημαίνει ότι είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στους νόμους του Θεού, όχι στους νόμους των ανθρώπων. Δείτε την προειδοποίηση που μας δίνεται σχετικά με αυτό. «Είστε εκλεκτό γένος, βασιλικό ιερατείο, άγιο έθνος, λαός ιδιόκτητος, για να διακηρύξετε τις αρετές εκείνου που σας κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως: ... Αγαπητοί, σας παρακαλώ, ως ξένοι και προσκυνητές, να αποφεύγετε τις σαρκικές επιθυμίες, που πολεμούν την ψυχή, και να έχετε ευπρεπή συμπεριφορά» (1 Πέτρου 2:9-11). Πρέπει να υπακούμε στους νόμους των ανθρώπων, όταν αυτοί δεν έρχονται σε σύγκρουση με τους νόμους του Θεού.

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο Ουράνιος Πατέρας θεωρεί την υπακοή στο θέλημά Του ως ένα πολύ σημαντικό θέμα.

Αυτό μας έχει αποδειχθεί από όλα τα διδάγματα που μας έχουν παρουσιαστεί σχετικά με τον λαό του Ισραήλ. Ο Κύριός μας μας δίδαξε επίσης ένα μάθημα σχετικά με αυτό, όταν είπε: «Αποδώστε λοιπόν στον Καίσαρα τα του Καίσαρα, και στον Θεό τα του Θεού» (Ματθαίος 22:21).

Οι Μελέτες της Βίβλου ισχυρίζονται ότι έχουν την ιθαγένειά τους στον ουρανό και ότι, υπακούοντας στον Ουράνιο Κύριο, αποκηρύσσουν σε μεγάλο βαθμό () την υπακοή τους στους γήινους βασιλιάδες — τις κυβερνήσεις. Ο όρκος πίστης σε οποιαδήποτε γήινη κυβέρνηση δεν απαιτείται από τους αλλοδαπούς ή τους ξένους, και οι Μελέτες της Βίβλου αντιτίθενται σε αυτόν, όχι επειδή είναι αντίθετοι στη νόμο και την τάξη, ή επειδή δεν επιθυμούν να ρυθμίζονται από την κυβέρνηση υπό την οποία ζουν, αλλά επειδή έχουν ήδη δώσει πίστη στην ανώτερη εξουσία — τον Ουράνιο Κύριο. Για αυτούς, τα λόγια Του, οι εντολές Του κ.λπ. είναι υψίστης σημασίας — Αγαπητοί μου, σας παρακαλώ. Πρέπει να είμαστε υπάκουοι στους νόμους, να αναζητούμε προστασία βάσει των νόμων, αλλά δεν είμαστε υποχρεωμένοι να πολεμήσουμε εναντίον του Βασιλιά μας. Μας λέγεται να «υποτασσόμαστε σε κάθε διάταγμα» (1 Πέτρου 2:13), εκτός από τις περιπτώσεις που θα παραβιάζονταν η συνείδησή μας και οι νόμοι του Θεού. Ο Απόστολος Παύλος επισημαίνει τη δικαιοσύνη ως κριτήριο για την απόδοση τιμής, σεβασμού και υπηρεσίας σε όσους αξίζουν τιμή.

Πρέπει να εμπιστευόμαστε ότι ο Ουράνιος Πατέρας τακτοποιεί τα πάντα σύμφωνα με τα σχέδια και τους

σκοπούς Του. Παρατηρεί ειδικά πώς ανταποκρινόμαστε στις διδασκαλίες που μας αποκάλυψε ο αγαπητός Του Υιός, κάτι που φαίνεται στην καθημερινή μας ζωή. «Η φωτιά [εκείνης της ημέρας] θα δοκιμάσει το έργο κάθε ανθρώπου, για να φανεί τι είδους είναι.» (1 Κορινθίους 8:13). Αυτή η «φωτιά» θα αποκαλύψει τι είδους χαρακτήρα έχουμε αναπτύξει κατά τη διάρκεια της ζωής μας. Η πίστη μας πρέπει να βασίζεται στις πολύτιμες υποσχέσεις του Θεού, οι οποίες, όπως μας λέγεται, είναι χρυσός, ασήμι και πολύτιμοι λίθοι. Δεν πρέπει να χτίζουμε ακατάλληλα με άλλα υλικά που δεν αντέχουν σε αυτή τη δοκιμασία με φωτιά. Ο Απόστολος μας λέει ότι όλα όσα χτίζονται σύμφωνα με γήινες μεθόδους και παραδόσεις θα καταστραφούν. Ο Ουράνιος Πατέρας επιτρέπει σε όλα τα έθνη να παραπλανήσουν τον εαυτό τους πιστεύοντας ότι μπορούν να λύσουν όλα τα προβλήματα του κόσμου. Έχουμε δει ότι η ειρήνη δεν ήταν ποτέ μακροχρόνια, νέες συγκρούσεις ανακλύπτονται ξαφνικά. Αυτά τα γεγονότα βίας και πολέμου βοηθούν στην προετοιμασία του κόσμου της ανθρωπότητας για τη βασιλεία του Θεού της αιώνιας ειρήνης. Βλέπουμε από τις συνθήκες σε αυτόν τον παρόντα κακό κόσμο ότι η ανθρωπότητα είναι πολύ απομακρυσμένη από το πνεύμα του Χριστού. «Αν κάποιος δεν έχει το πνεύμα του Χριστού, δεν ανήκει στον Χριστό» (Ρωμαίους 8:9). Πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτή είναι μια πολύ σημαντική αρχή.

Ο λαός του Κυρίου πρέπει να θυμάται τις ειδικές οδηγίες που του δόθηκαν από τον κύριό του να είναι ειρηνοποιοί. Ας «επιζητούμε λοιπόν την ειρήνη με

όλους τους ανθρώπους και την αγιότητα, χωρίς την οποία κανένας δεν θα δει τον Κύριο». Εβραίους 12:14

ΤΕΛΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Η Καινή Διαθήκη διδάσκει ότι ο Ιησούς απέρριψε τις έννοιες της βίας και του πολέμου. Μας δίδαξε με το παράδειγμά Του και μέσω της θέσπισης της εντολής «να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά» και «να αγαπάς τον πλησίον σου ως εαυτόν σου». (Ματθαίος 22:37-39). Αυτή η νέα στάση απέναντι στους εχθρούς μας απορρίπτει τη χρήση βίας και τη δολοφονία. Αυτός ο τύπος χαρακτήρα βασίζεται στις αρχές της αγάπης και της ειρήνης.

Σύντομα, θα εκπληρωθεί η γραφή: «Αυτός κάνει τους πολέμους να παύσουν», όπως προφήτευσε ο Δαβίδ. (Ψαλμός 46:9). Η μέθοδος για να επιτευχθεί αυτό αποκαλύπτεται στο Μιχαίας 4:3: «Θα μετατρέψουν τα ξίφη τους σε αλέτρια και τα δόρατά τους σε πριόνια· έθνος δεν θα σηκώσει ξίφος εναντίον έθνους, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο». Όλοι οι άνθρωποι της γης θα γνωρίσουν μια μέρα αιώνια ειρήνη και θα μπορούν τότε να ζουν σε αρμονία σε μια αποκατεστημένη, τέλεια γη για πάντα.

Η θρησκευτική αντίρρηση συνείδησης στον πόλεμο, υπό οποιαδήποτε μορφή, έχει σίγουρα μια ισχυρή βιβλική βάση. Το να πάρει κανείς θέση ως αντιρρησίας συνείδησης είναι ένα ατομικό ζήτημα και πρέπει να βασίζεται στην προσωπική μελέτη και προσευχή. Είθε ο Ουράνιος Πατέρας να σας καθοδηγήσει και να σας κατευθύνει καθώς μελετάτε αυτό το πολύ σοβαρό

ζήτημα στη ζωή σας. Εμπιστευθείτε Τον σε όλα τα πράγματα, διότι «δεν θα σε εγκαταλείψει ούτε θα σε αποκηρύξει». Εβραίους 13:5